

Juli-august: Eventuelle ændringer af det foreliggende planlægningsgrundlag forberedes med henblik på fremsættelse af bidrag til ordinært ændringsforslag.

September-november: Erhvervsområdeudvalgene indleder forhandlinger med uddannelsesstederne om uddannelsesaktiviteten for 2. halvår af det kommende finansår.

December-januar: Ministeren melder umiddelbart efter finanslovens vedtagelse i december de endelige dispositionsrammer ud for finansåret. På grundlag heraf afslutter erhvervsområdeudvalgene forhandlingerne med uddannelsesstederne om aktiviteten i 2. halvår af det kommende finansår.

VII. Økonomiske og administrative konsekvenser.

De økonomiske og administrative konsekvenser af dette lovforslag må ses i sammenhæng med forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, idet opgaverne, og dermed udgifterne, i henhold til den gældende lov om arbejdsmarkedsuddannelser med dette lovforslag vil blive delt på to love, jf. de indledende generelle bemærkninger til dette lovforslag.

Statens samlede udgifter til arbejdsmarkedsuddannelserne udgør i alt 2,6 mia. kr. på finansloven for 1993. Af de 2,6 mia. kr. udgør udgifter til deltagerstøtte ved arbejdsmarkedsuddannelserne ca. 1,1 mia. kr.

Selve uddannelsesreformen forudsættes at være udgiftsneutral.

Uddannelsesreformen har som nævnt til hensigt at sikre en bedre samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, således at der opnås en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne til området.

Da der er tale om en meget stor reform på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, må der forventes en vis overgangsperiode, før effektiviseringen slår fuldstændigt igennem, men det må forventes, at der på lidt længere sigt opnås en både kvalitativt bedre og kvantitativt større uddannelsesaktivitet for de givne ressourcer.

Forslaget vil medføre en forenklet udvalgsstruktur. Som konsekvens af forslaget skal Arbejdsministeriet sekretariatsbetjene uddannelsesrådet og det mindre antal erhvervsområdeudvalg, der vil blive oprettet. Den samlede administrative belastning til sekretariatsbetjening af de rådgivende udvalg forventes derfor at svare til i dag.

Forslaget indebærer bl.a., at der fremover kan udvikles kurser for offentligt ansatte. Forslaget forudsætter imidlertid, at denne udviklingsindsats indprioriteres inden for de enkelte erhvervsområdeudvalg og inden for de nuværende samlede ressourcer.

Forslaget indebærer desuden en forenkling af godtgørelsesreglerne, således at alle kursister fremover vil få den samme godtgørelsessats, svarende til maksimale dagpenge. Denne ændring formodes kun at medføre ubetydelige merudgifter til godtgørelser.

En betydelig del af reformen består af en økonomistyringsreform inden for arbejdsmarkedsuddannelserne. Økonomistyringsreformen i sig selv forudsættes at være udgiftsneutral, således at de nuværende omkostningsforhold for uddannelserne vil danne basis for fastsættelsen af takster og rammetilskud.

Umiddelbart vil den samlede reform decentralisere væsentlige uddannelsesmæssige og økonomiske beslutninger til AMU-centrene, der forudsætter en styrkelse af skolernes ledelsesmæssige kapacitet i bred forstand samt nyudvikling af administrative systemer.

Der forventes således udgifter på 25-30 mio.kr. på årsbasis fra reformens ikrafttrædelsesdato 1. januar 1994 til den administrative styrkelse af centrene. I finansåret (1993) op til reformens ikrafttræden forventes udgifter på ca. 10-15 mio.kr. til påbegyndelsen af den administrative styrkelse af centrene.

Herudover kommer engangsudgifter fordelt på 1993 og 1994 til nye administrative edb-systemer.

Udgifterne til den nødvendige styrkelse af uddannelsesinstitutionerne vil blive afholdt inden for de godkendte bevillinger til arbejdsmarkedsuddannelser.

På længere sigt forventes decentraliseringen at medføre en aflastning af statens samlede administration af området. Under selve gennemførelsen af reformen er det imidlertid nødvendigt at fastholde de nuværende administrative ressourcer, idet der er tale om gennemførelse af et betydeligt reformkompleks.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Arbejdsmarkedsuddannelserne er et af de vigtigste instrumenter i arbejdsmarkedspolitikken og kan supplere og understøtte uddannelses- og erhvervspolitikken gennem udvikling og gennemførelse af erhvervsrettet kompetencegivende voksen- og efteruddannelse.

Uddannelse vil fremtidigt blive givet inden for ét hovedprogram for såvel privat som offentligt ansatte specialarbejdere, personer med uddannelse efter erhvervsuddannelsesloven og andre grupper der kan sidestilles hermed (arbejdsledere, laboranter, tekniske assistenter m.fl.).

Uddannelserne er primært rettet mod beskæftigede, men ledige kan optages på kurserne. Der er ikke